

Offentliggjort første gang i *Grundtvigs Værker* version 1.13, november 2018

Indledningen er redigeret af Holger Berg og Klaus Nielsen

Tilsyn ved ph.d. Lone Kølle Martinsen

Denne pdf er en læseversion af værkets indledning. Værket findes digitalt med punktkommentarer, tekstredigering og faksimiler på www.grundtvigsværker.dk

PDF ved Kim Steen Ravn

Copyright: *Grundtvigs Værker* 2024

Indledning til

Ved C. A. Schmidts og Pauline Blichers Sølvbryllup d. 15de Mai 1837

ved Kirsten Vad

Indhold

- 1 Anledning
- 2 Digtene og genren
- 3 Anvendt litteratur

1 Anledning

Den 15. maj 1837 havde Christian August Schmidt og Anna Pouline Blicher sølvbryllup. Christian August Schmidt var grosserer og havde sammen med Anna Pouline fire børn. Parret var Grundtvigs svoger og svigerinde gennem hans ægteskab med Lise Blicher.

I anledning af sølvbrylluppet skrev Grundtvig tre små digte. Disse er trykt i en lille folder og er sandsynligvis blevet delt ud til sølvbryllupsfesten, hvor de meget vel kan være blevet afsunget, da mindst to af digtene er skrevet over kendte sange. Digtene er typiske lejlighedsdigte, da de udspringer af ydre omstændigheder og hylder sølvbrudeparret.

2 Digtene og genren

I sine tre digte fremhæver Grundtvig bruden og gommen hver for sig. Digtet med førstelinjen "En Kiøbmand gør ei mange Ord" beskriver Christian August Schmidt ud fra hans virke som grosserer. Førstelinjen varierer en dengang velkendt sang "Vi Sømænd gjør ei mange Ord" (Tode 1782), og digtet kan synges efter denne melodi.

Det består af tre strofer a otte vers med krydsrim. Købmandskab, penge, vin og familie er emnerne. Børnene, som strofe to henviser til, er parrets tre sønner født 1813, 1817 og 1818 samt deres datter, som blev født i 1817.

Det andet digt med førstelinjen "Maien, yndigst Tid om Aaret" henvender sig til bruden Anna Pouline og består af fire ottelinjede strofer med både kryds- og parrim. Som førstelinjen indikerer, priser digtet løvspringstiden og maj måned. I strofe fire nævnes Anna Pouline og hendes datter Louise, men bortset fra dette indeholder digtet ikke personlige karaktertræk og kunne være digtet til hvilken som helst sølvbrud med en ung voksen datter. Rosenkransen blev som æreskrans båret af bruden ved brylluppet.

Det sidste digt "Er Venskab Livets Skyts-Gudinde" hædrer venskabet mellem Anna Pouline og hendes tre søstre. Digtet består af tre strofer a seks vers med kryds- og parrim. Ud fra førstelinjen og omkvædet fremgår det, at digtet er skrevet på sangen "Vær du vort Selskabs Skytsgudinde" (Thaarup 1822). I strofe to beskriver Grundtvig, hvordan han i sin ungdom mødte de fire søstre og ønskede sig en til ægtefælle. Grundtvig kendte søskendeflokken fra besøgene hos sin bror, Otto Grundtvig, som var præst hos Anna Pouline og Lises far, provsten Diderik Nicolai Blicher, i Torkilstrup på Falster. Det var særligt i 1802, at hans interesse for de unge kvinder i Blicherfamilien blev vakt. Til at begynde med var det den ældste af de fire søstre, Bodil Marie, som Grundtvig viste interesse for, men det var Lise, som han blev gift med i 1818 (se Rønning 1907, bind 1:1, s. 73-75).

3 Anvendt litteratur

- Rønning, Frederik (1907-1914) *N.F.S. Grundtvig. Et bidrag til skildring af dansk åndsliv i det 19. århundrede*, 1-4, bind 1:1 (1907). København.
- Thaarup, Thomas (1822) "Vær du vort Selskabs Skytsgudinde" i *Efterladte poetiske skrifter*, udg. Knud Lyne Rahbek, s. 403 f. København.
- Tode, Johann Clemens (1782) "Vi Søemænd gjør ei mange Ord" i *Søofficererne, eller Dyd og Ære paa Prøve*, s. 120 f. København.